

at lignende Bestemmelser ere blevne truffet af Lovgivningsmagten. Det forekommer mig altsaa at ville blive en besynderlig Anomalie; det maatte fremtræde i Lovgivningen enten paa den ene eller paa den anden Maade, men ikke paa begge Maader. Med Hensyn til eet Indhold, der er medtaget af denne Anordning af 2den October 1862 — der staaer nemlig i Betænkningen, at de Bestemmelser skulle medtages af denne Anordning, der maatte anses fornødne for dette specielle Forhold med Valg- og Hjælpenigheder —, da skal jeg bemærke, at jeg vilde have henledet Opmærksomheden paa § 3 i Anordningen, der taler om Kirkebetjente, men i denne Henseende har jo den allerede Ordsvører allerede ytret sig, og det er altsaa med Villie, at dette Punkt falder bort. Dernæst vil jeg henlede Opmærksomheden paa Anordningens § 4, forsaavidt der i Endringen til Udkastet er Tale om, at Valg- og Hjælpenighedens Præster ere berettigede til at benytte det Fornødne, som findes i Sognekirken, blot mod at det skal komme tilbage i usadt Stand. Der er der en enkelt Gjenstand, som der ved Altergangen kunde blive Spørgsmaal om, og hvorpaa disse Bestemmelser ikke kunne finde Anvendelse, men som derimod udtrykkelig er omtalt i § 4 af Anordningen af 2den October 1862. Hvad angaaer de Endrings- og Underrænderingsforslag, der ere stillede udenfor Udvalgets Betænkning, da skal jeg med Hensyn til det først anførte bemærke, at jeg troer, at det, som det staaer, ikke let kan misstydtes, men at jeg er meget tilbøjelig til, i alt Fald naar det faaer en yderligere Tydeliggjørelse, at ansee det for ikke blot hensigtsmæssigt, men nødvendigt, netop naar denne Lov skal udkomme som en almindelig Lov. Jeg mener nemlig, at hvor der saaledes skal gives en almindelig Lov, der er det aldeles nødvendigt at bruge Udtryk, der ere saa betegnende og correcte som muligt, og ikke at stole paa en velvillig, ja ikke engang ligefrem fornuftig Fortolkning. Jeg antager, der kan være Tilfælde, hvor virkelig den, der skal fortolke disse Ord, besinder sig i en pinlig Stilling, fordi hans Fornuft tilfiger, at han bør fortolke dem paa den ene Maade, medens han finder sig bunden ved Lovens Ord og ikke tør fortolke dem paa denne Maade;

jeg mener altsaa, det er nødvendigt, at dette Endringsforslag medoptages. Det vil iøvrigt være til Fordeel for selve Valg- og Hjælpenighederne, fordi der ellers meget let kunde være Personer, som mulig ikke vilde kunne medregnes, men i dette Tilfælde vilde kunne medregnes. Det Andet af disse Forslag er jeg ikke tilbøjelig til at stemme for, da jeg mener, det er bedre indtil videre at beholde det samme Udtryk, som forekommer i det Forslag af Udvalget, hvortil dette Endringsforslag er fremkommet, og det i Særdeleshed efter den Maade, hvorpaa den høitærede Minister har ytret sig. Det tredje Forslag finder jeg hensigtsmæssigt og rigtigt. Det forekommer ogsaa mig, at det vilde være rigtigt at vedtage det under Nr. 4 af Kirkeministeren stillede Forslag. Jeg kan kun tænke mig, at Grunden til, at det i Anordningen af 2den October 1862 netop har staaet, at Vedkommende skal henvende sig tidligst 48 Timer før Forretningens Foretagelse, har været den, at Sognebaandsløserne ikke skulde komme til at binde Tiden for Sognets egne Medlemmer, dersom der mulig endnu den Tid kunde være Tale om, at der kunde blive berammet Forretninger, som nogle af Sognets Medlemmer selv ønskede udført i Sognet, og at der derfor ikke altfor tidlig forveien skulde være lagt Beslag paa Tiden. Det synes mig altsaa, at den Maade, hvorpaa den høitærede Minister har foreslaaet dette, er meget hensigtsmæssigt, nemlig deels at blive ved denne Bestemmelse, og tillige at forene den med den Bestemmelse, der er foreslaaet i Endringen. Ligeledes er Bestemmelsen i Forslaget under Nr. 5 vistnok nødvendig efter Ordene, thi der staaer i Begyndelsen af den nye Paragraph, der vilde blive en ny § 2: „Ethvert Medlem af Valgmenigheden, der boer i en større Afstand end en Mil fra Kirkebygningen“, og saa kommer der til Slutning: „de, som boer i en mindre Afstand“, men der er ikke omtalt netop dem, der boer i en Afstand af 1 Mil derfra, og disse bør dog vistnok ogsaa tages med.

Madsen: Ved 1ste Behandling af dette Lovforslag udtalte jeg, at jeg kunde tiltræde Titelen, naar Indholdet blev rettet efter de